

saa vilde Ordningen kunne have holdt bedre, end den maaske nu kan. Vort Forslag kunde have afhjulpet hele Vanskeligheden, saaledes at man kunde blive alle de Henvendelser kvit, der nu igennem en lang Aarrække er sket til Rigsdagen om ekstra Hjælp og Tilskud o. s. v. Vi mener at have vist en Vej ud af Vanskelighederne, saaledes at Ordningen kunde have baaret gennem en længere Tid. Nu er der ganske vist optaget nogle af vore Tanker i Lovforslaget, men i en anden Udforming, og jeg tvivler om, at de kan bringe den Hjælp, som vort Forslag i dets oprindelige Skikkelse utvivlsvist kunde have bragt. Vort Forslag fik jo ogsaa den Anerkendelse af den højtærede daværende Socialministere, at det vilde have kunnet hjælpe alle. Saaledes ligger Forholdet. Jeg beklager ganske overordentlig meget, at man ikke er naaet til Enighed, thi jeg forstaa fuldt ud at værdsætte det Gode, der vilde ligge i, at en social Lov som denne var tilvejebragt gennem Enighed, hvilket ikke mindst for dens Administration ude i det praktiske Liv har sin overordentlig store Betydning.

Hauch: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) fremdrog her en Udtalelse af mig, som var faldet i Udvalget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at referere, hvad der er foregaaet i Udvalget, det plejer jo ikke at finde Sted, men paa den Foranledning, som det ærede Medlem her har givet mig, skal jeg sige, at da vi under Forhandlingerne var naaet dertil, at der var Tale om at stille Ændringsforslag, henstillede jeg til Medlemmerne, at disse Ændringsforslag blev udarbejdet paa Baggrund af Forslaget, saaledes som det i Øjeblikket forelaa for Landstinget, og at man ikke saa bort fra det Arbejde, der var udført i Tiden mellem Forslagets Fremsættelse i Folketinget og dets Oversendelse til Landstinget. Dertil bemærkede det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, om det skulde tages som Udtryk for, at man vilde tage Afstand fra den højtærede Indenrigsminister, hvortil jeg svarede, at det skulde det ikke, men jeg henstillede til det ærede Medlem at bestræbe sig for at udarbejde Ændringsforslagene under Hensyn til, at der var foregaaet et meget indgaaende Arbejde med dette Forslag siden dets Fremsættelse i det

høje Folketing. Det er det, der er foregaaet, og det er paa denne Baggrund, det ærede Medlem og hans Parti har taget den Stilling, de har taget under Behandlingen.

Jeg skal i øvrigt ikke i mindste Maaede blande mig i de Forhold, som giver Anledning til Forhandlingen mellem det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds og den højtærede Indenrigsminister, men jeg maa saaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at sagligt set — hvad der kan tjene agitatorisk for det ærede Medlem og hans Parti, skal jeg ikke udtale mig om — vilde det naturligvis have styrket det ærede Medlem og hans Partis Stilling, dersom man virkelig var skredet til Udarbejdelse af Ændringsforslag og havde stillet dem i Udvalget, thi saa var det blevet fastslaaet, hvad man kunde gaa med til, og hvad man ikke kunde gaa med til. Jeg undlader ikke at gøre denne Bemærkning, fordi jeg synes, det ærede Medlem bør være opmærksom paa, at der i denne Sag ikke fra socialdemokratisk Side i Virkeligheden har foreligget Forslag, som betød noget. Det ærede Medlem har spurgt, om man kunde gaa med til, at Lovforslaget, hvad den fortsatte Hjælp angik, først traadte i Kraft paa et senere Tidspunkt. Dertil blev svaret nej, og paa Baggrund af det, der her er foregaaet, har Socialdemokraterne saa lagt Hænderne i Skødet og sagt: Ja, der er jo ikke noget at gøre. Jeg skal dog ikke undlade at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det forekommer mig, at der er en ikke ringe Svagheit i det ærede Medlems Stilling og i den Stilling, som det Parti indtager, hvortil han slutter sig.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) begrundede, forstod jeg, hele sin passive Holdning under Udvalgets Arbejde med, at man bød ham Vilkaar, som hverken han personlig eller hans Parti kunde lade sig byde, men det er jo en Paastand, som er uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. Det ærede Medlem har faaet Vilkaar i nøje Overensstemmelse med det Tilsagn, han selv havde givet, og den Accept derpaa, som han havde modtaget af mig. Det ærede Medlem udtalte her, at Lovforslaget af 17. Februar 1927 ikke betegnede noget Brud med den hidtidige Linie.